

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/84

av den 21 januari 2015

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av mononatriumglutamat med ursprung i Indonesien

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Provisoriska åtgärder**

- (1) Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) införde den 22 augusti 2014 en provisorisk antidumpningstull på import av mononatriumglutamat med ursprung i Indonesien genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 904/2014 ⁽²⁾ (nedan kallad *förordningen om provisorisk tull*).
- (2) Förfarandet inleddes den 29 november 2013 till följd av ett klagomål som inlämnades den 16 oktober 2013 av Ajinomoto Foods Europe SAS (nedan kallad *klaganden*), den enda producenten av mononatriumglutamat i unionen, som därmed står för 100 % av unionens totala produktion av mononatriumglutamat.
- (3) Som anges i skäl 20 i förordningen om provisorisk tull omfattade undersökningen av dumpning och skada perioden från och med den 1 oktober 2012 till och med den 30 september 2013 (nedan kallad *undersökningsperioden*). Undersökningen av utvecklingstendenser som är av betydelse för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 april 2010 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

2. Efterföljande förfarande

- (4) Efter det att de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att införa en preliminär antidumpningstull hade meddelats (nedan kallat *det preliminära meddelandet av uppgifter*), lämnade flera berörda parter skriftliga synpunkter på de preliminära resultaten. De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta.
- (5) Kommissionen beaktade de berörda parternas muntliga och skriftliga synpunkter, och ändrade där så var lämpligt de preliminära undersökningsresultaten i enlighet med dessa.
- (6) Kommissionen informerade alla parter om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att införa en slutgiltig antidumpningstull på import av mononatriumglutamat med ursprung i Indonesien och att slutgiltigt ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära tullen (nedan kallat *det slutgiltiga meddelandet av uppgifter*). Alla parter beviljades även en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutgiltiga meddelandet av uppgifter.
- (7) Synpunkterna från de berörda parterna övervägdes och togs i beaktande där så var lämpligt.

3. Stickprov

- (8) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande de stickprov som gjorts avseende icke-närstående importörer, bekräftas de preliminära undersökningsresultaten i skälen 7–19 i förordningen om provisorisk tull.

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

- (9) Som anges i skäl 21 i förordningen om provisorisk tull är den berörda produkten mononatriumglutamat med ursprung i Indonesien, som för närvarande omfattas av KN-nummer ex 2922 42 00 (nedan kallad *den berörda produkten*). Mononatriumglutamat är en livsmedelstillsats som huvudsakligen används som smakförstärkare i

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 904/2014 av den 20 augusti 2014 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av mononatriumglutamat med ursprung i Indonesien (EUT L 246, 21.8.2014, s. 1).

soppor, buljonger, fisk- och köttträtter, kryddblandningar och färdiga maträtter. Det tillverkas i form av vita luktfria kristaller i olika storlekar. Mononatriumglutamat används även inom den kemiska industrin till annat än livsmedel, t.ex. rengöringsmedel. Mononatriumglutamat finns i olika förpackningsstorlekar, alltifrån en konsumentstorlek på 0,5 gram till en partistorlek på 1 000 kg. De mindre förpackningsstorlekarna säljs via detaljhandlare till privata konsumenter, medan de större förpackningarna på 20 kg och mer är avsedda för industriella användare. Det finns också olika renhetsgrader. Mononatriumglutamatets egenskaper är dock desamma oavsett förpackningsstorlek eller renhetsgrad.

- (10) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande den berörda produkten och den likadana produkten, bekräftas slutsatserna i skälen 21–25 i förordningen om provisorisk tull.

C. DUMPNING

1. Normalvärde

- (11) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande normalvärdet, bekräftas skälen 26–31 i förordningen om provisorisk tull.

2. Exportpris

- (12) De båda samarbetsvilliga indonesiska exporterande producenterna hävdade återigen att försäljningspriserna till deras närstående företag var armlängdspriser, och att exportpriset därför borde fastställas utifrån det försäljningspris som den första närstående kunden betalade till moderföretaget i Indonesien snarare än på ett konstruerat exportpris.
- (13) Till stöd för detta påstående hävdade de båda exporterande producenterna att det inte fanns några belägg för att man kompenserat för kostnader korsvis via andra produkter eller andra kostnader som uppstått mellan moderföretaget i Indonesien och deras närstående företag. Slutsatserna i skäl 37 i förordningen om provisorisk tull borde därför inte ha baserats på dessa omständigheter.
- (14) En exporterande producent hävdade dessutom att dess närstående företag i unionen inte var en importör utan en mellanhand som sålde produkten vidare i unionen före tullklarering. Mot bakgrund av detta hävdade den exporterande producenten att slutsatserna i skäl 37 i förordningen om provisorisk tull, dvs. att internpriset mellan de närstående företagen inte var på en nivå som gjorde det möjligt för de närstående importörerna att göra en rimlig vinst i unionen, därför inte var tillämpliga.
- (15) Inledningsvis bör det noteras att förhållandet mellan exportören och importören i sig är tillräckligt för att kommissionen ska kunna behandla de faktiska exportpriserna som otillförlitliga, eftersom förhållandet mellan exportören och importören är ett av de skäl som gör att faktiska exportpriser kan anses vara otillförlitliga. På grund av förhållandet mellan leverantören och importören är de priser som en leverantör tar ut av sitt närstående företag i unionen internpriser som inte är ett resultat av förhandlingar mellan oberoende parter på det sätt som normalt föreligger mellan oberoende företag. Vidare är det uppenbart att de kostnader som uppstår inom ramen för ett närstående företags verksamhet och den vinstmarginal som ett sådant företag lyckas uppnå i praktiken minskar det belopp som den exporterande producenten erhåller i den mån importören normalt ådragit sig dessa.
- (16) Dessutom visade undersökningen i det aktuella fallet att de berörda närstående företagen inte hade en hållbar vinstmarginal i unionen. Här bör det först noteras att vinstmarginalen för en icke-närstående samarbetsvillig importör inte kunde användas eftersom den var sekretessbelagd och därför inte fick lämnas ut till konkurrenterna. En vinstmarginal som användes vid ett tidigare förfarande om en annan kemisk produkt som tillverkats av ett liknande företag och importerats till unionen under liknande omständigheter som i det aktuella fallet användes⁽¹⁾ därför som riktmärke. Denna vinstmarginal utgör det objektiva underlaget för att få fram en tillfredsställande uppskattning av armlängdspriset. Den rimliga vinstmarginal som användes låg på 5 %. Eftersom de närstående företagen i unionen gör en vinst som är betydligt lägre än detta tröskelvärde och mot bakgrund av att en sådan vinst inte är hållbar, kan internpriset inte anses vara tillförlitligt.
- (17) Vidare krävs det inte nödvändigtvis några faktiska belägg för att de närstående företagen kompenserat för kostnader korsvis eller att vissa kostnader som i regel bärs av en importör betalats av någon annan part. Som nämnts ovan ådrar sig ett närstående företag alltid dessa kostnader så fort ett företag bedriver sälj- och importverksamhet. Till följd av förhållandet mellan de närstående företagen kan förekomsten av korsvis kompensation av kostnader via andra produkter eller sådana kostnader inte uteslutas och därför är internpriserna otillförlitliga.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1036/2010 av den 15 november 2010 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av zeolit A i pulverform med ursprung i Bosnien och Hercegovina (EUT L 298, 16.11.2010, s. 27).

- (18) Det är inte heller relevant om det närstående företaget i unionen utför en importörs samtliga uppgifter eller faktiskt andra uppgifter. Det som är relevant är om exportpriset vid gemenskapens gräns är tillförlitligt. Som nämndes ovan i skäl 15 visade den nuvarande undersökningen att prisnivåerna mellan närstående företag gjorde att de närstående företagen i unionen inte kunde ha en rimlig vinstmarginal. Ingen av exportörerna kunde visa varför denna vinstmarginal vore olämplig och därför bör dessa påståenden betraktas som obekräftade. Argumentet att ett av dessa närstående företag inte utförde en importörs samtliga uppgifter i unionen saknade betydelse eftersom det, som nämndes ovan, är irrelevant vilka exakta uppgifter företaget utförde i unionen. Det faktum att företaget endast utförde vissa av en importörs uppgifter återspeglas dessutom alltid i säljbeloppet och de närstående företagens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, men inte alls i den använda vinstmarginalen. Vidare bör det noteras att det faktum att det närstående företaget utför vissa uppgifter före import inte betyder att exportpriset inte kan konstrueras på grundval av det pris till vilket produkterna första gången säljs vidare till en oberoende köpare med de nödvändiga justeringar som gjorts enligt artikel 2.9 i grundförordningen.
- (19) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter upprepade de två samarbetsvilliga indonesiska exporterande producenterna sina påståenden om fastställandet av exportpriset. En exporterande producent invände mot undersökningsresultaten i skäl 15, dvs. att bara det faktum att det finns ett förhållande mellan exportören och importören är tillräckligt för att kommissionen ska kunna betrakta de faktiska exportpriserna som otillförlitliga, och hävdade att detta stred mot artikel 2.9 i grundförordningen. Samma exporterande producent hävdade vidare att övervägandena i skäl 17 om att vissa kostnader som uppkommer hos ett närstående företag så snart företaget utför sälj- och importfunktioner inte grundades på fakta i ärendet. Denna exporterande producent hävdade slutligen att kommissionen inte tagit hänsyn till det faktum att priserna för det närstående företaget och priserna för oberoende kunder i unionen låg på liknande nivåer.
- (20) Den andra exporterande producenten upprepade sitt påstående om att dess exportpris till den första oberoende kunden vid unionens gräns borde beaktas vid fastställandet av exportpriset, och framhöll att det närstående företaget bara agerade som mellanhand och att bland annat tullklareringen gjordes av de icke-närstående kunderna i unionen.
- (21) Som svar på dessa påståenden noteras det att kommissionen i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen, på grundval av omständigheterna i ärendet, ansåg att exportpriserna skulle konstrueras på grund av förhållandet mellan exportörerna och de närstående parterna. Undersökningen visade faktiskt att de relevanta närstående parterna inte uppnådde någon långsiktig vinstmarginal i unionen under undersökningsperioden. I detta avseende har det närstående företags funktion i unionen ingen betydelse vid fastställandet av huruvida exportpriserna i detta fall bör konstrueras. Som anges i skäl 18 är det faktum att de närstående företagen bara utför vissa uppgifter inte heller något hinder för att tillämpa artikel 2.9 i grundförordningen, utan det återspeglas i ett lägre belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som ska dras av från det pris till vilket den berörda produkten första gången såldes vidare till en oberoende köpare. Det noteras också slutligen att de exporterande producenterna inte lämnade någon faktisk bevisning som kunde ändra dessa slutsatser. När det gäller påstående rörande en liknande prisnivå för närstående och oberoende kunder i unionen bör det noteras att detta påstående behandlades i skäl 37 i förordningen om provisorisk tull. Undersökningen visade att internpriserna mellan de närstående företagen, trots liknande prisnivåer med de oberoende kunderna, inte låg på en sådan nivå som gjorde det möjligt för de närstående importörerna att göra en långsiktig vinst i unionen. Dessa argument bör därför avvisas.
- (22) Argumenten rörande användningen av konstruerade exportpriser i den föreliggande undersökningen bör därför avvisas.
- (23) Samma två exporterande producenter hävdade att om exportpriserna skulle konstrueras trots de argument som nämns i skälen 12–14 så skulle den rimliga vinstmarginalen på 5 % som använts för att konstruera exportpriset vara överskattad. De menade fortsättningsvis att de närstående företagens faktiska vinstmarginal i stället bör användas, eftersom priserna mellan de närstående parterna låg på samma nivå som för oberoende kunder.
- (24) På grundval av övervägandena i skälen 15–18 om internprisernas tillförlitlighet och vinstmarginalerna för närstående företag i unionen bör detta argument avvisas. I vilket fall som helst baserades de hänsyn som tagits för kostnader som tillkommit enligt artikel 2.9 i grundförordningen på de berörda företagens egna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och återspeglar därför företagens verksamhet, oavsett funktion. Följaktligen bör detta påstående avvisas.
- (25) En av de exporterande producenterna ovan hävdade att exportpriset för vissa transaktioner med ett till den exporterande producenten icke närstående företag borde ha baserats på det pris som faktiskt betalas eller ska betalas i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen. Kommissionen konstaterade dock att den berörda

försäljningen inte räknades som export till unionen. Mot bakgrund av detta togs de berörda transaktionerna inte med i beräkningen av exportpriset. Efter det slutliga meddelandet av uppgifter invände den exporterande producenten mot att transaktionerna inte togs med och hävdade att kommissionen skulle ha beaktat all försäljning i unionen av den berörda produkten som tillverkats av den exporterande tillverkaren. All försäljning till den berörda oberoende kunden beaktades dock vid fastställandet av exportpriset. En eventuell påföljande transaktion från denne oberoende kund kan inte beaktas, eftersom det för det första inte rör sig om exportförsäljning i den mening som avses i artikel 2.8 och 2.9 i grundförordningen och för det andra eftersom denna försäljning riskerar att räknas dubbelt. Den exporterande producentens påstående avvisades därför.

- (26) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande fastställandet av exportpriset, bekräftas slutsatserna i skälen 32–38 i förordningen om provisorisk tull.

3. Jämförelse

- (27) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter ifrågasatte de två samarbetsvilliga exporterande producenterna att kostnaderna för att flytta varorna från fabriken till lagret skulle ses som interna logistikkostnader och därmed inte skulle påverka prisernas jämförbarhet.
- (28) En av de exporterande producenterna hade flera distributionslager på den inhemska marknaden, varifrån mononatriumglutamat fraktades till slutkonsumenterna. Denna exporterande producent hävdade att transportkostnaderna från fabriken till lagerlokalerna borde betraktas som inhemska fraktkostnader och dras av från normalvärdet eftersom inga sådana kostnader uppstått i samband med exportförsäljning. Den andra exporterande producenten hävdade att kostnaden för att flytta varorna till lagret i vissa fall kunde kopplas till en specifik faktura och därför är en direkt försäljningskostnad och att denna kostnad är inkluderad i det pris som kunderna betalar, vilket påverkar prisernas jämförbarhet. Den bör därför dras av från normalvärdet.
- (29) Lagerlokaler anses vara en del av en exporterande producents lokaler och en produkt är klar för försäljning först när produkten befinner sig på lagret. Avståndet mellan lagret och fabriken är irrelevant, liksom huruvida transporten från fabriken till lagret kan kopplas till en specifik inhemsk försäljningstransaktion, eftersom det här rör sig om kostnader som i regel uppstår före försäljningen och därför inte är en direkt försäljningskostnad som påverkar prisernas jämförbarhet. Därför bör dessa påståenden avvisas baserat på artikel 2.10 e i grundförordningen.
- (30) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter hävdade den samarbetsvilliga exporterande producent som exporterade mononatriumglutamatet via ett närstående företag utanför unionen att dess export inte bör justeras enligt artikel 2.10 i i grundförordningen, eftersom det närstående företaget utanför unionen inte fungerade som ombud och inte arbetade på provisionsbasis. Den exporterande producenten hävdade vidare att pålägget för det berörda närstående företaget, som fungerade som underlag för de gjorda justeringarna, inte påverkade prisernas jämförbarhet eftersom kommissionen när den konstruerade exportpriset redan dragit av en rimlig vinstmarginal för det närstående företaget i unionen som skulle täcka alla vinstmarginaler för alla transaktioner mellan företagen. Den exporterande producenten hävdade vidare att om något bör dras av från det konstruerade exportpriset så är det endast försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för det närstående företaget utanför unionen.
- (31) Vid undersökningen konstaterades att det närstående företaget utanför unionen gjorde ett pålägg för varje exportförsäljning till unionen. Pålägget påverkade prisernas jämförbarhet, eftersom det endast gjordes vid exportförsäljning och inte vid försäljning på den inhemska marknaden. Påståendet att det närstående företags vinstmarginal redan tagits med i beräkningen av exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen kunde inte godtas. Detta beror på att justeringarna enligt artikel 2.9 och artikel 2.10 i grundförordningen har olika syften, är separata och skilda från varandra och regleras av olika materiella regler. Artikel 2.9 i grundförordningen syftar till att fastställa ett tillförlitligt exportpris medan artikel 2.10 i grundförordningen syftar till att säkerställa jämförbarheten mellan exportpriset och normalvärdet. När exportpriset väl har fastställts i enlighet med artikel 2.8 eller 2.9 i grundförordningen avser eventuella ytterligare justeringar enligt artikel 2.10 inte längre exportpriset som sådant och är på intet sätt avsett att fastställa normalvärdet och exportpriset som sådant. Därför förbiser den samarbetsvilliga exporterande producenten syftet med justeringen enligt 2.10 i i grundförordningen som är att se till att priset kan jämföras med normalvärdet och inte att fastställa exportpriset som sådant. Därför omfattar den avdragna rimliga vinstmarginalen enligt artikel 2.9 i grundförordningen inte något eventuellt pålägg i samma försäljningskanal. När det gäller det justerade beloppet återspeglar justeringen det pålägg som faktiskt tagits ut mellan de närstående företagen och påverkar därför faktiskt priserna och prisernas jämförbarhet.

Det finns därför inget skäl att ersätta det med ett annat teoretiskt belopp. Avslutningsvis har kommissionen rätt att ta hänsyn till att det närstående företaget utanför unionen mottar betalning (i form av det pålägg som det närstående företaget lägger på försäljningar som det fakturerar kunderna i unionen). För att det närstående företaget ska räknas som ett företag som ska betala bolagsskatt i landet utanför unionen (som har en väsentligt lägre bolagsskattesats än Indonesien) på dessa betalningar måste det bedriva faktisk ekonomisk verksamhet där. Som sådant kan den indonesiska exporterande producenten inte försöka försäkra sig om den gynnsamma skattebehandling som den får genom att ha det närstående företaget i landet utanför unionen och dess ekonomiska verksamhet inom denna jurisdiktion och samtidigt i antidumpningsförfaranden hävda att det närstående företaget inte bedriver någon ekonomisk verksamhet. Dessa påståenden bör följaktligen avvisas.

- (32) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter upprepade den exporterande producenten sina påståenden om justeringen av pålägget för dess närstående företag och invände mot att skattehänsyn skulle tas i samband med en antidumpningsundersökning. Den exporterande producenten hävdade vidare att företaget inte invänder mot att dess närstående företag hade affärsverksamhet i det berörda tredjelandet, men att verksamheten var begränsad när det gäller den berörda produkten. Det upprepades också att det närstående företags verksamhet tydligt skilde sig från ombudsverksamhet och att det och inte fick någon provision av den exporterande producenten för försäljning till unionen. Den exporterande producenten upprepade slutligen att kommissionen, när den konstruerade exportpriset, redan hade dragit av en rimlig vinstmarginal för det närstående företaget i unionen, vilket skulle täcka alla vinstmarginaler för alla transaktioner mellan företagen. I detta avseende påstod den exporterande producenten att det vid successiv försäljning mellan närstående företag faktiskt var kommissionens praxis att bara dra av vinstmarginalen för det närstående företag som sålde direkt till den oberoende kunden i unionen, men inte vinstmarginalerna från övriga närstående företag i samma försäljningskanal.
- (33) Det noteras i det aktuella fallet att förekomsten av ett separat skattesubjekt kan vara ett tecken på att den närstående parten utanför unionen bedriver betydande ekonomisk verksamhet, eftersom sådan verksamhet krävs enligt den nationella skattelagstiftningen. I detta fall, och som förklarats i skäl 31, beaktade kommissionen det faktum att den berörda exporterande producenten har en närstående part utanför unionen som bedriver omfattande ekonomisk verksamhet och det faktum att den närstående parten utanför unionen drog av ett pålägg för varje försäljningstransaktion av den berörda produkten mellan de närstående parterna, vilket således påverkade prisjämförelsen för export av mononatriumglutamat till unionen. Som nämns i skäl 31 återspeglade det belopp på vilket justeringen grundades det faktiskt kontrollerade pålägg som betalades mellan de närstående företagen, och återspeglade därför även just det närstående företags verksamhet. Dessa argument bör därför avvisas.
- (34) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter invände samma exporterande producent mot de justeringar som gjorts för provisioner som betalats på exportpriset och påstod att de inte var direkta försäljningskostnader utan betalades månadsvis och därmed inte var kopplade till någon specifik försäljningstransaktion och inte påverkade prisernas jämförbarhet. Denna exporterande producent påstod att de betalade kommissionerna endast påverkade de närstående företagen sinsemellan och att artikel 2.10 i i grundförordningen därför inte var tillämplig. Den exporterande producenten hävdade även, baserat på antagandet att producenten och det närstående företaget var att betrakta som en och samma ekonomiska enhet, att alla penningöverföringar inom denna ekonomiska enhet inte skulle utgöra en kostnad eller intäkt för den ekonomiska enheten.
- (35) Vid undersökningen konstaterades att provision skulle utgå, enligt ett provisionsavtal mellan den exporterande producenten och dess närstående företag, när den exporterande producenten i Indonesien sålde varor direkt till oberoende kunder på unionsmarknaden (i stället för via sitt närstående företag). Den utbetalda provisionen var direkt kopplad till nettoförsäljningspriset. Till följd av detta påverkade det direkta förhållandet mellan försäljningen och den utbetalda provisionen prisernas jämförbarhet enligt artikel 2.10 i i grundförordningen.
- (36) Avslutningsvis är antagandet att de närstående företagen var att betrakta som en och samma ekonomiska enhet felaktigt. Vid undersökningen konstaterades att den exporterande producenten själv hade en fullt fungerande exportavdelning och att den exporterande producentens och den närstående importörens exportrelaterade uppgifter inte överlappade varandra. Därför kan det närstående företaget inte anses vara en intern försäljningsavdelning och dessa argument bör avvisas.
- (37) Om exportpriserna å andra sidan skulle justeras baserat på artikel 2.10 i i grundförordningen så hävdade den exporterande producenten att det utbetalda provisionsbeloppet inte heller borde räknas in i det närstående företags försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som dragits av från det pris till vilket produkterna säljs vidare till den första oberoende kunden i unionen enligt artikel 2.9 i grundförordningen. Enligt artikel 2.9 i grundförordningen bör man när man konstruerar ett tillförlitligt exportpris dra av alla

kostnader som uppstått mellan import och återförsäljning från det pris till vilket produkterna första gången säljs vidare till en oberoende kund i unionen och det finns ingen rättslig grund för att kompensera sådana kostnader med någon inkomst på det sätt som den exporterande producenten begärt. Dessutom hörde det närstående företags försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader till en annan försäljningskanal (dvs. via den närstående kunden) än inkomsten från den provision som hörde till försäljningskanalen till icke-närstående kunder. Avslutningsvis har justeringen för pålägget enligt artikel 2.10 i grundförordningen och fastställandet av exportpriset enligt artikel 2.8 eller 2.9 olika syften och de representerar två olika skeden i dumpningsanalysen.

- (38) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter upprepade den exporterande producenten sina påståenden beträffande provisionen enligt beskrivningen i skäl 35 och hävdade att det skulle vara inkonsekvent att å ena sidan betrakta internpriserna mellan närstående parter som otillförlitliga och att å andra sidan justera exportpriset på grundval av ett avtal om provision mellan de närstående parterna. Den exporterande producenten invände vidare mot undersökningsresultaten i skäl 35 om att den provision som betalades var direkt kopplad till nettoförsäljningsvärdet och att det därför fanns en direkt koppling mellan försäljningen och den betalade provisionen som påverkade prisernas jämförbarhet, eftersom provisionen betalades en gång per månad och närmare uppgifter om hur provisionen beräknades inte lämnades ut mellan parterna.
- (39) Den exporterande producenten lämnade ingen ytterlig bevisning för påståendena eller några andra fakta till stöd för sitt påstående som kunde ändra ovannämnda slutsatser. Slutsatserna i skälen 35–37 bekräftas därför.
- (40) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter ansåg en exporterande producent att normalvärdet borde justeras för marknadsförings- och stimulanskostnader. Den exporterande producenten hävdade att dessa kostnader inte uppstod vid exportförsäljning till unionen medan de hade en direkt inverkan på det inhemska försäljningspriset. Till stöd för detta argument hävdade den exporterande producenten att dessa kostnader åtminstone i vissa fall kunde spåras till specifika inhemska försäljningstransaktioner. Avslutningsvis hävdade den exporterande producenten att marknadsförings- och stimulanskostnader återspeglade de olika handelsleden på den inhemska marknaden (där mononatriumglutamat såldes direkt till detaljister) å ena sidan och försäljningen till unionen (till handlare och distributörer) å andra sidan.
- (41) Undersökningen visade att marknadsförings- och stimulanskostnader till största delen var kopplade till kundkonton och inte till specifika försäljningstransaktioner. Stimulans- och marknadsföringskostnader uppkommer oavsett om produkten faktiskt säljs eller inte. Dessutom visade undersökningen att de kostnader som påstods vara kopplade till en specifik försäljningstransaktion i själva verket inte återspeglades i priset. Mot bakgrund av detta drogs slutsatsen att marknadsförings- och stimulanskostnader inte påverkade priserna och prisernas jämförbarhet och att detta påstående bör avvisas.
- (42) En exporterande producent hävdade att mononatriumglutamat med stora kristaller (kornstorlek) hade andra fysiska egenskaper och såldes i ett annat handelsled än när mononatriumglutamat exporterades till unionen. Den exporterande producenten hävdade därför att mononatriumglutamat med stora kristaller inte bör räknas med vid fastställandet av normalvärdet.
- (43) Vid undersökningen konstaterades att det fanns flera kornstorlekar: pulver, fin, liten, normal och stor. Produkten omfattar alla kornstorlekar, eftersom de har samma grundläggande egenskaper och användningsområden och är utbytbara. Därför bör alla produkttyper tas med i beräkningen av normalvärdet. Vidare konstaterades vid undersökningen att de olika kornstorlekarna inte var kostnadsdrivare.
- (44) Undersökningen visade också att de kunder på den inhemska marknaden som köpte mononatriumglutamat med stor kornstorlek även köpte andra kornstorlekar. Det fanns inga belägg för att den prisskillnad som konstaterades för storkornig mononatriumglutamat var kopplad till de fysiska egenskaperna eller till handelsledet, eftersom det gick att koppla prisskillnaden till andra aspekter, såsom kunder och köpta volymer. Vidare kvantifierade den exporterande producenten inte den påstådda skillnaden i fysiska egenskaper. Dessa påståenden bör därför avvisas.
- (45) Eftersom inga andra synpunkter inkommit bekräftas slutsatserna i skälen 39–46 i förordningen om provisorisk tull.

4. Dumpningsmarginaler

- (46) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas den metod för beräkning av dumpningsmarginalerna som anges i skälen 47 och 48 i förordningen om provisorisk tull.

- (47) Med beaktande av att vissa transaktioner inte tagits med vid beräkningen av en exporterande producenters exportpris som beskrivs i skäl 25 och eftersom inga andra synpunkter har inkommit, fastställs de slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif (kostnad, försäkring, frakt) vid unionens gräns, före tull, till följande:

Företag	Dumpningsmarginal
PT. Cheil Jedang Indonesia	7,2 %
PT. Miwon Indonesia	13,3 %
Alla övriga företag	28,4 %

D. SKADA

1. Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen

- (48) Berörda parter upprepade att kommissionen bör utesluta den samarbetsvilliga unionstillverkaren från unionsindustrin på grund av dess anknytning till en icke samarbetsvillig exporterande tillverkare i Indonesien. Den berörda parten hävdade att skadebilden kunde påverkas av detta förhållande.
- (49) Parterna presenterade inte någon ny information eller några nya belägg angående detta. De styrkte bland annat inte sitt påstående om i vilken utsträckning skadebilden kunde ha påverkats. Som anges i skäl 53 i förordningen om provisorisk tull behöver den samarbetsvilliga unionstillverkaren i det här fallet dock inte uteslutas trots dess förhållande till den icke samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Indonesien, eftersom denna enda unionstillverkare samarbetade fullt ut med kommissionen vid undersökningen och genomgick en fullständig kontroll. Det faktum att en indonesisk exporterande producent inte samarbetade i undersökningen påverkade således inte undersökningens genomförande. Därför bör detta argument avvisas.
- (50) Efter meddelandet av uppgifter upprepade de berörda parterna sina argument att den samarbetsvilliga unionsproducenten bör uteslutas från unionsindustrin, eftersom en närstående exporterande tillverkare till unionsproducenten i Indonesien inte var samarbetsvillig. Dessa parter framhöll att den bristande samarbetsviljan från den närstående exporterande producenten i Indonesien kunde ha påverkat skadebilden för unionsindustrin. I sak framhöll de att priserna på mononatriumglutamat skulle ha förhandlats fram på internationell, global nivå och att det på grund av förhållandet fanns en risk för korsvis kompensation bestående av lägre priser för kunder på unionsmarknaden och högre priser på en marknad i ett tredjeland. Eftersom den närstående exporterande producenten i Indonesien inte samarbetade i undersökningen kunde kommissionen inte kontrollera om det förelåg korsvis kompensation.
- (51) De berörda parterna tog bara upp argumentet utan att styrka det med någon faktisk bevisning. När det gäller de priser som unionsproducenterna tog ut av sina kunder på unionsmarknaden, och som kontrollerades under undersökningen, fanns det i alla händelser inget som tydde på att priserna sänktes på grund av korsvis kompensation. Tvärtom, som nämns i skäl 100 i förordningen om provisorisk tull, minskade priserna på import från Indonesien med 8 % under skadeundersökningsperioden, vilket utövade en prispress på unionsmarknaden på så sätt att unionsindustrin inte kunde höja sina priser i takt med sina ökade kostnader. Unionsindustrin som helhet tvingades därför att sänka sina priser under skadeundersökningsperioden. Argumentet avvisades därför.
- (52) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande definitionen av unionsindustrin och unionstillverkningen bekräftades slutsatserna i skälen 50 och 51 i förordningen om provisorisk tull.

2. Förbrukningen i unionen

- (53) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter hävdade en berörd part att beskrivningen av utvecklingen av förbrukningen i unionen i skäl 55 i förordningen om provisorisk tull var ofullständig. Parten menade t.ex. att den minskade förbrukningen från BÅ2010/2011 till BÅ2011/2012 berodde på att importen från Vietnam ersatts av billigare import från Indonesien och att kunderna i unionen, som inte längre räknade med prisökningar, därför sålde sina samlade lager med den följd att den totala försäljningsvolymen i unionen minskade.

- (54) De omständigheter som den berörda parten beskrev motsade i sig inte slutsatserna i skäl 55 i förordningen om provisorisk tull om att den minskade förbrukningen mellan BÅ2010/2011 och BÅ2011/2012 främst berodde på unionsindustrins minskade försäljning på unionsmarknaden. Mellan BÅ2010/2011 och BÅ2011/2012 minskade t.ex. både unionsindustrins försäljning och importen från tredjeländer. Samtidigt som den totala importen endast minskade med 2 % (se skäl 107 i förordningen om provisorisk tull) minskade dock unionsindustrins försäljningsvolym med 16 % (skäl 72 i förordningen om provisorisk tull). Unionsindustrins minskade försäljningsvolym sammanföll med unionsindustrins minskade produktionsvolym, vilket framgår av tabellen i skäl 68 i förordningen om provisorisk tull.
- (55) Som framgår av tabellen i skäl 104 i förordningen om provisorisk tull ökade dock importen från Vietnam mellan BÅ2010/2011 och BÅ2011/2012, tvärtmot vad den berörda parten hävdade, samtidigt som importen från andra tredjeländer, t.ex. Brasilien, minskade med nästan 60 % under samma period. Resultaten ger därför inte stöd för antagandet att importen från Vietnam ersatts av import från Indonesien.
- (56) Vidare styrkte den berörda parten inte sitt påstående att användarna hade samlat på sig ett lager före skadeundersökningsperioden och att de sålde dessa i ökade kvantiteter när importen från Indonesien ökade. Dessa påståenden kunde inte heller bekräftas under undersökningen. Den berörda partens påståenden om detta bör därför avvisas.
- (57) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande förbrukningen i unionen bekräftades slutsatserna i skälen 52–55 i förordningen om provisorisk tull.

3. **Import från det berörda landet**

- (58) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande import från det berörda landet bekräftades slutsatserna i skälen 56–66 i förordningen om provisorisk tull.

4. **Unionsindustrins ekonomiska situation**

- (59) En berörd part hävdade att även om produktionsvolymen och kapacitetsutnyttjandet minskat under skadeundersökningsperioden så var detta endast en följd av en kraftig ökning före den perioden. Parten hävdade att minskningen under skadeundersökningsperioden därför inte var att betrakta som en negativ utveckling och inte var ett tecken på skada. Endast trender som fastställts under skadeundersökningsperioden tas dock i regel med i bedömningen av skadeindikatorernas utveckling. I det aktuella fallet fanns det inget giltigt skäl att avvika från denna praxis och bedöma skadeindikatorernas utveckling under en längre period. Argumentet bör därför avvisas.
- (60) Samma berörda part hävdade att det eventuella inkluderandet av biprodukter kan ha gjort att unionsindustrins produktionskostnader överskattats, vilket även skulle ha påverkat lönsamheten. Detta påstående var felaktigt. Unionsindustrins produktionskostnader, inklusive biprodukter, kontrollerades och det har fastställts att kostnaderna är fullständiga och korrekta. Påståendet bör därför avvisas.
- (61) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit beträffande skadeindikatorernas utveckling bekräftas slutsatserna i skälen 67–93 i förordningen om provisorisk tull.

5. **Slutsats beträffande skada**

- (62) En berörd part hävdade att det inte var alla skadeindikatorer som uppvisade en negativ trend och att förekomsten av en negativ trend endast i ett fåtal skadeindikatorer inte är tillräckligt för att dra slutsatsen att unionsindustrin vållats väsentlig skada.
- (63) Enligt artikel 3.5 i grundförordningen måste inte alla skadeindikatorer uppvisa en negativ trend för att det ska kunna konstateras att en skada föreligger. Dessutom var påståendet felaktigt eftersom undersökningen har visat att nästan alla skadeindikatorer uppvisade en negativ trend under skadeundersökningsperioden. Påståendena bör därför avvisas.

- (64) Med beaktande av det ovannämnda och eftersom det inte inkommit några andra synpunkter bekräftades slutsatserna i skälen 94–96 i förordningen om provisorisk tull om att unionsindustrin vållats väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

E. ORSAKSSAMBAND

1. Inverkan av den dumpade importen

- (65) En av parterna hävdade att med tanke på resultaten i skäl 66 i förordningen om provisorisk tull, dvs. att den vägda genomsnittliga underskridandemarginalen för importen från Indonesien låg på mellan 0 och 5 % under undersökningsperioden, kunde denna import inte ha vållat unionsindustrin denna skada, eftersom den inte kunde ha utövat någon prispress på unionsmarknaden.
- (66) Det fanns inga fakta i undersökningen som stöder detta påstående. Som beskrivs i skälen 99 och 100 i förordningen om provisorisk tull ökade den dumpade importen från Indonesien kraftigt under skadeundersökningsperioden, både när det gäller absoluta tal och marknadsandel. Denna ökning sammanföll med en minskad försäljningsvolym och marknadsandel från unionsindustrin. De stora importvolymerna tvingade unionsindustrin att sänka sina försäljningspriser för att anpassa dem till de indonesiska importörernas prisnivåer. Till följd av detta var den konstaterade underskridandemarginalen mycket låg. Samtidigt kunde unionsindustrin inte fastställa sina priser i enlighet med de ökande kostnaderna, vilket ledde till en kraftigt minskad lönsamhet under skadeundersökningsperioden. Detta bekräftas av de stora skademarginaler som konstaterades, som ligger på mellan 24,9 % och 47,0 %, vilket nämns i skäl 125. Därför bör detta argument avvisas.
- (67) Eftersom inga andra synpunkter har lämnats rörande den dumpade importen bekräftades slutsatserna i skälen 98–101 i förordningen om provisorisk tull.

2. Inverkan av andra faktorer

2.1 *Inverkan av import från Kina*

- (68) Två berörda parter påstod i strid med slutsatserna i skäl 103 i förordningen om provisorisk tull att importen från Kina hade en negativ inverkan på unionsindustrins försäljningspriser och därför bidrog till den väsentliga skadan.
- (69) I absoluta tal fortsatte importvolymerna från Kina att ligga på en låg nivå under skadeundersökningsperioden, vilket nämns i skäl 102 i förordningen om provisorisk tull. Om hänsyn tas till antidumpingstullarna låg importpriserna högre än unionsindustrins försäljningspriser och även högre än de indonesiska importpriserna. Påståendet att importen från Kina bidragit till den väsentliga skada som unionsindustrin vållats avvisades mot bakgrund av importvolymerna och importpriserna från Kina.
- (70) Därför bekräftades slutsatserna i skälen 102 och 103 i förordningen om provisorisk tull.

2.2 *Import från övriga tredjeländer*

- (71) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande inverkan av import från övriga tredjeländer bekräftades slutsatserna i skälen 104–108 i förordningen om provisorisk tull.

2.3 *Utveckling av förbrukningen i unionen*

- (72) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter hävdade en berörd part att unionsindustrins minskade försäljning sammanföll med en minskad förbrukning i unionen, som därför påstods vara huvudorsaken till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.
- (73) Som anges i skäl 109 i förordningen om provisorisk tull minskade förbrukningen endast med 2 % medan unionsindustrins försäljning minskade med 17 % under skadeundersökningsperioden. Därför kan den minskade förbrukningen inte förklara den mycket större minskningen i försäljningsvolym. Dessutom ökade importen från Indonesien trots den minskade förbrukningen. Påståendet bör därför avvisas.

- (74) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande detta bekräftades slutsatserna i skäl 109 i förordningen om provisorisk tull.

2.4 Unionsindustrins exportresultat

- (75) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande inverkan av unionsindustrins exportresultat bekräftades slutsatserna i skälen 110–112.

2.5 Unionsindustrins påstådda ineffektivitet

- (76) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter upprepade de två parterna att den skada som unionsindustrin lidit berodde på den påstådda ineffektiviteten i unionsindustrins produktionsprocess, däribland unionsindustrins ineffektiva användning av resurser.
- (77) Parterna preciserade inte den påstådda ineffektiviteten närmare. Som anges i skäl 113 i förordningen om provisorisk tull konstaterades det under undersökningen inte någon potentiell ineffektivitet i unionsindustrin och dessa påståenden avvisades.
- (78) Efter meddelandet av uppgifter upprepade en berörd part sina påståenden om unionsindustrins ineffektivitet. I detta avseende hävdade den berörda parten att nedstängningar för underhåll, integrationen av ett tidigare dotterbolag, ökningen av arbetskraftskostnaderna och de kommande stora investeringarna och deras inverkan på unionsindustrins situation inte hade undersökts.
- (79) I motsats till vad som påstods granskade kommissionen faktiskt ovannämnda faktorer i skälen 94–96 (nedstängningar för underhåll), 89 och 90 (integration av det tidigare dotterbolaget), 91 (arbetskraftskostnader) samt 82 och 83 (investeringar), men fann ingen potentiell ineffektivitet hos unionsindustrin. Detta påstående avvisades därför.

- (80) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande ovanstående bekräftades slutsatserna i skäl 113 i förordningen om provisorisk tull.

2.6 Finanskrisen

- (81) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande finanskrisens inverkan bekräftades slutsatserna i skäl 114 i förordningen om provisorisk tull.

2.7 Investeringar och EU-rättsliga säkerhetskrav

- (82) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter hävdade en berörd part att det var unionsindustrins stora investeringar som orsakat skadan. Parten hävdade att det inte hade någon betydelse om investeringarna var nödvändiga eller ej, eftersom det endast är deras inverkan på unionsindustrins situation som bör analyseras, och särskilt deras inverkan på unionsindustrins lönsamhet.
- (83) Parten förklarade inte i vilken utsträckning unionsindustrins investeringar kunde ha påverkat lönsamheten. Som beskrivs i skäl 116 i förordningen om provisorisk tull baserades unionsindustrins investeringar på rimliga affärsbeslut och kunde inte betraktas som olämpliga. Vidare skrivs investeringskostnader av efter hand och hade därför inte någon större inverkan på unionsindustrins lönsamhet. Den berörda partens påståenden om detta avvisades därför.
- (84) Efter meddelandet av uppgifter upprepade den berörda parten sina påståenden om att skadan hade orsakats av lagstadgade säkerhetskrav och de stora investeringar som unionsindustrin gjort för att uppfylla dessa krav. Parten upprepade också att det saknade betydelse att dessa beslut var rimliga affärsbeslut och att analysen bara borde ha beaktat inverkan på lönsamheten. Det hävdades också i detta avseende slutligen att det saknade betydelse att investeringskostnaderna skrevs av över tiden.
- (85) I motsats till vad som anfördes beaktades investeringarnas inverkan på unionsindustrins lönsamhet i bedömningen. Avskrivning av investeringskostnader är en kostnadsfaktor som är av betydelse för att fastställa lönsamheten och måste därför beaktas. Detta argument avvisades därför.

- (86) Eftersom inga andra synpunkter inkommit rörande inverkan av investeringar och EU-rättsliga säkerhetskrav bekräftades slutsatserna i skälen 115 och 116 i förordningen om provisorisk tull.

2.8 Råvarukostnader och andra kostnader

2.8.1 Produktionskostnader

- (87) En berörd part hävdade att lönsamheten minskade på grund av den parallella ökningen av produktionskostnader i allmänhet. Därför har skadan orsakats av de ökade produktionskostnaderna snarare än av importen från Indonesien.

- (88) Som anges i skäl 100 i förordningen om provisorisk tull kan den ökade produktionskostnaden inte återspeglas i försäljningspriset på grund av den prispress som importen av mononatriumglutamat från Indonesien medför. Den minskade lönsamheten berodde därför främst på ökningen av dumpad import och detta argument bör avvisas.

2.8.2 Integration av ett tidigare dotterbolag

- (89) Samma berörda part hävdade att man inte tillräckligt analyserat hur integrationen av ett tidigare dotterbolag hade påverkat unionsindustrins lönsamhet. Parten hävdade att denna integration påverkat lönsamheten negativt och därför orsakat den skada som unionsindustrin lidit.

- (90) Kommissionen undersökte vidare hur integrationen av ett tidigare dotterbolag påverkat berörda skadeindikatorer, t.ex. produktionskostnader, sysselsättning, investeringar och lönsamhet. Det noteras att det berörda dotterbolaget endast var inblandat i försäljningen av den berörda produkten. Det konstaterades att unionsindustrin var lönsam under det budgetår då integrationen ägde rum (BÅ2011/2012). Påföljande budgetår (BÅ2012/2013) blev lönsamheten negativ. Detta sammanföll dock med en ökad importvolym från Indonesien, som faktiskt fördubblades under samma år. Vid analysen bekräftades det således inte att integrationen av det tidigare dotterbolaget haft en kraftig negativ inverkan på lönsamheten och dessa påståenden bör därför avvisas.

2.8.3 Arbetskraftskostnader

- (91) Flera parter hävdade att det var de ökade arbetskraftskostnaderna som orsakat den skada som unionsindustrin lidit. Samtidigt som ökningen av de totala kostnaderna även berodde på de ökade arbetskraftskostnaderna under skadeundersökningsperioden visade undersökningen att de ökade arbetskraftskostnaderna inte haft någon större inverkan på de totala produktionskostnaderna (exakta siffror kan inte anges av sekretesskäl). Mot bakgrund av detta kunde de ökade arbetskraftskostnaderna inte anses ha vållat unionsindustrin den väsentliga skadan och dessa påståenden bör därför avvisas.

- (92) Efter meddelandet av uppgifter hävdade en berörd part att arbetskraftskostnaderna inte skulle bedömas separat, utan att man skulle ha beaktat verkan av ökningen av olika kostnadsdelar som helhet.

- (93) Som nämns i skälen 87 och 88 bedömde kommissionen ökningen av produktionskostnaden som helhet och därför avvisades argumentet i detta avseende.

2.8.4 Nedstängningar för underhåll

- (94) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter hävdade en berörd part att den minskade produktionen och försäljningen berodde på nedstängningarna för underhåll i unionsindustrin som i sin tur orsakade den minskade försäljningsvolymen. Därför bör unionsindustrins minskade produktions- och försäljningsvolym inte tillskrivas importen från Indonesien.

- (95) Undersökningen visade att den minskade produktionen mellan BÅ2012/2013 och undersökningsperioden faktiskt sammanföll med en längre nedstängning av produktionen för underhåll, vilken dock endast genomfördes i ett försök att minska de stora varulagren till följd av den minskade försäljningen under tidigare år under skadeundersökningsperioden.

- (96) Den minskade produktionen och försäljningen berodde således på ökningen av dumpad import av mononatriumglutamat från Indonesien och detta argument bör därför avvisas.

- (97) Efter meddelandet av uppgifter upprepade en annan berörd part sitt påstående att skadan berodde på nedstängningar för underhåll och att det saknade betydelse om dessa nedstängningar var nödvändiga eller inte. Parten hävdade att enbart dessa nedstängningars inverkan på unionsindustrins lönsamhet skulle ha beaktats.
- (98) Som nämns i skälen 95 och 96 var nedstängningarna för underhåll en följd av en minskad försäljning, vilket i sin tur var en följd av den dumpade importen från Indonesien. Importen från Indonesien har därför verkligen orsakat nedstängningarna för underhåll, vilka därför varken kan bedömas separat eller kan anses ha brutit orsakssambandet mellan denna import och den skada som vållats. Den berörda partens argument avvisades därför.

2.8.5 Deprecieringen av den indonesiska rupien

- (99) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter hävdade en berörd part att deprecieringen av den indonesiska rupien mellan januari 2012 och januari 2014 gav de exporterande producenterna en komparativ fördel som var oberoende av deras prissättningsbeslut. Parten hävdade att den här faktorns inverkan bör undersökas.
- (100) Här bör man komma ihåg att den dumpade importens sannolika inverkan på unionsindustrins priser i huvudsak granskas genom att fastställa prisunderskridande, prisfall och pristryck. För det ändamålet jämförs de dumpade exportpriserna och unionsindustrins försäljningspriser. Ibland kan det bli nödvändigt att räkna om de exportpriser som används för skadeberäkningarna till en annan valuta så att siffrorna blir jämförbara. Genom användningen av växelkurser i detta sammanhang säkerställs alltså endast att prisskillnaden fastställs på jämförbara grunder. Av detta blir det tydligt att växelkursen i det här fallet inte kan anses vara en faktor som vållar unionsindustrin skada eftersom den inte går att skilja från själva importen. Argumentet bör därför avvisas.

2.8.6 Slutsatser

- (101) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande inverkan av råvarukostnader och andra kostnader bekräftades slutsatserna i skälen 117–120 i förordningen om provisorisk tull.

3. Slutsats om orsakssamband

- (102) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande orsakssamband bekräftades slutsatserna i skälen 121–125 i förordningen om provisorisk tull.

F. UNIONENS INTRESSE

1. Unionsindustrins intresse

- (103) Eftersom det inte inkommit några synpunkter beträffande unionsindustrins intresse bekräftades slutsatserna i skälen 127–129 i förordningen om provisorisk tull.

2. Importörernas och handlarnas intresse

- (104) Eftersom det inte inkommit några synpunkter beträffande icke-närstående importörers och handlares intresse bekräftades slutsatserna i skälen 130–132 i förordningen om provisorisk tull.

3. Användarnas intresse

- (105) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter upprepade en användare sitt påstående, som beskrivs i skäl 140 i förordningen om provisorisk tull, enligt vilket förbrukningen av mononatriumglutamat i unionen väntas öka kraftigt, särskilt till följd av ett EU-förbud av fosfater och andra fosforföreningar som påstås ersättas av mononatriumglutamat inom andra sektorer än livsmedelssektorn. Denna användare hävdade vidare att unionsindustrin inte skulle ha tillräcklig kapacitet för att tillgodose den ökande efterfrågan på unionsmarknaden. Parten hävdade också att en ökande förbrukning skulle gynna unionsindustrin eftersom den skulle kunna öka sina försäljningsvolymerna. Samma användare upprepade sitt påstående om att det inte skulle finnas tillräckligt med alternativa försörjningskällor, särskilt eftersom producenterna i andra tredjeländer också ingick i samma företagskoncern som unionsindustrin och därför inte försörjer unionsmarknaden.

- (106) Som beskrivs i skäl 141 i förordningen om provisorisk tull är det svårt att förutspå hur unionens nya regelverk när det gäller förbudet mot fosfater och andra fosforföreningar kommer att påverka unionsindustrin. Den berörda parten lämnade t.ex. inte någon information eller några bevis för huruvida och i vilken utsträckning denna händelse kommer att öka efterfrågan på mononatriumglutamat i unionen.
- (107) Undersökningen har visat att unionsindustrin hade ledig kapacitet och skulle kunna öka sin produktionsvolym och åtminstone delvis tillgodose en ökad efterfrågan på unionsmarknaden. Den totala unionskapaciteten överskred den totala förbrukningen i unionen under undersökningsperioden.
- (108) När det gäller alternativa försörjningskällor, och som redan nämnts i skäl 147 i förordningen om provisorisk tull, visade undersökningen att det förekom produktion av mononatriumglutamat i flera tredjeländer. I början av skadeundersökningsperioden, dvs. BÅ2010/2011 utgjorde importen från övriga tredjeländer (t.ex. Brasilien, Vietnam och Korea) en betydande marknadsandel som minskade först när lågprisimporten från Indonesien ökade. Undersökningen visade också att flera tredjeländer hade leverantörer som inte tillhörde samma koncern som unionsindustrin. Importen från övriga tredjeländer skulle kunna återupptas om lika villkor återskapas på unionsmarknaden.
- (109) Påståendena i detta hänseende bör därför avvisas.
- (110) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter upprepade samma berörda part sitt påstående att efterfrågan på mononatriumglutamat skulle öka betydligt i unionen med anledning av det kommande förbudet mot fosfater och att unionsindustrin inte kommer att kunna tillgodose denna ökade efterfrågan i unionen. Parten i fråga lämnade dock inga nya uppgifter eller någon konkret bevisning, och därför avvisades detta påstående.
- (111) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade också samma berörda part att kommissionen inte hade tagit hänsyn till den andel som mononatriumglutamat utgör av de sammanlagda kostnaderna för rengöringsmedel. Den berörda parten lämnade dock inga nya uppgifter som kunde motbevisa undersökningsresultaten i skälen 138 och 139 i förordningen om provisorisk tull, enligt vilka åtgärdernas eventuella inverkan på detta företag skulle vara begränsad. Argumentet avvisades därför.
- (112) Samma berörda part hävdade slutligen att de ytterligare kostnaderna för andra företag och användare än inom livsmedelsindustrin inte hade beaktats. Parten lade dock inte fram några nya uppgifter eller belägg, och påståendet avvisades därför.
- (113) En annan användare hävdade att det bör göras en samlad bedömning av hur åtgärder mot Indonesien och Kina skulle påverka användarna.
- (114) Båda åtgärdernas inverkan på användarna analyserades särskilt i fråga om tillgången till alternativa försörjningskällor i skäl 147 i förordningen om provisorisk tull. Som nämns i skäl 108 visade analysen att ett antal tredjeländer skulle kunna exportera mononatriumglutamat till unionen. Dessa tredjeländer var verksamma på unionsmarknaden innan den dumpade importen från Indonesien kom ut på unionsmarknaden i allt större kvantiteter.
- (115) Det hävdades att användarna inte kan lägga över de extra kostnaderna för en antidumpingstull på slutkonsumenten, på grund av den hårda konkurrensen på unionens marknad för färdiga livsmedelsprodukter.
- (116) Som nämndes i skälen 135–137 i förordningen om provisorisk tull när det gäller livsmedels- och dryckessektorn utgjorde mononatriumglutamat endast i genomsnitt cirka 5 % av den totala kostnaden för produkter innehållande mononatriumglutamat som tillverkades av de samarbetsvilliga företagen. Dessa företag visade sig vara lönsamma. Den berörda parten lämnade inte någon information som skulle ha motsagt dessa iakttagelser. Därför bekräftades slutsatserna i skäl 136 i förordningen om provisorisk tull om att åtgärderna endast kommer att ha begränsad inverkan på dessa företag, och påståendet bör därför avvisas.

4. Råvaruleverantörernas intresse

- (117) När det gäller det preliminära meddelandet av uppgifter invände två leverantörer mot slutsatsen i skäl 143 i förordningen om provisorisk tull och hävdade att det skulle få stor inverkan på deras affärsverksamhet om unionsindustrin skulle försvinna. Leverantörerna hävdade att ett eventuellt stopp i unionsindustrins produktion av mononatriumglutamat skulle påverka hela deras verksamhet negativt, eftersom sockerfabrikerna oundvikligen producerar en viss mängd sockerlösning och melass, av vilka unionsindustrin är den huvudsakliga köparen. Om socker i dessa former förblir osålt skulle det påverka den berörda fabriks totala effektivitet.

(118) Dessa påståenden var dock inte styrkta och kunde därför inte beaktas.

5. Övriga argument

(119) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter upprepade en berörd part sina synpunkter om unionsindustrins påstådda dominerande ställning och hävdade att unionsindustrin genom att införa åtgärder beträffande mononatriumglutamat skulle få en komparativ fördel på unionsmarknaden. Inga nya bevis lades dock fram till stöd för dessa påståenden. Därför bekräftades slutsatserna i skäl 145 i förordningen om provisorisk tull, och påståendet bör därför avvisas.

6. Slutsats om unionens intresse

(120) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande unionens intresse bekräftades slutsatserna i skälen 126–148 i förordningen om provisorisk tull.

G. SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada (skademarginal)

(121) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter invände en av de berörda parterna mot det vinstmål som användes för att fastställa nivån för undanröjande av skada enligt skäl 151 i förordningen om provisorisk tull. Parten hävdade att en vinstmarginal före skatt på 3–5 % vore en rimlig och marknadsmässig vinstnivå baserat på den faktiska nettovinstmarginalen före skatt för mononatriumglutamatproducenter i två asiatiska länder 2013.

(122) Den vinstmarginal som användes för att bestämma nivån för undanröjande av skada svarade mot den vinstmarginal som unionsindustrin rimligen kunde förväntas uppnå under normala konkurrensförhållanden. Som nämns i skäl 151 i förordningen om provisorisk tull började den dumpade importen från Indonesien att få effekt först under skadeundersökningsperiodens tredje år. Därför ansågs det vara rimligt att fastställa vinstmarginalen utifrån skadeundersökningsperiodens första två år.

(123) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande nivån för undanröjande av skada bekräftades slutsatserna i skälen 150–152 i förordningen om provisorisk tull.

2. Slutgiltiga åtgärder

(124) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse, och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen, bör slutgiltiga antidumpningstullar införas på import av den berörda produkten. Dessa tullar bör enligt regeln om lägsta tull fastställas till en nivå motsvarande dumpningsmarginalerna. I det här fallet har en exporterande producentens individuella tullsats ändrats till följd av det preliminära meddelandet av uppgifter, eftersom vissa transaktioner inte beaktades vid fastställandet av exportpriset.

(125) Mot bakgrund av ovanstående fastställs nivån på tullarna till följande:

Land	Företag	Dumpningsmarginal (%)	Skademarginal (%)	Slutlig antidumpningstull (%)
Indonesien	PT. Cheil Jedang Indonesia	7,2	[24,9–40,2]	7,2
Indonesien	PT. Miwon Indonesia	13,3	[27,9–43,6]	13,3
Indonesien	Alla övriga företag	28,4	[31,4–47,0]	28,4

(126) De individuella företagspecifika antidumpningstullsatsen som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar alltså den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Dessa tullsatsen är endast tillämpliga på import av den berörda produkten med ursprung i det berörda landet som är tillverkad av de rättssubjekt som nämns. Import av den berörda produkten tillverkad av ett annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del med namn och adress, samt närstående enheter till de uttryckligen nämnda företagen, ska omfattas av den tullsats som är tillämplig på alla övriga företag. De bör inte omfattas av någon av de individuella antidumpningstullsatserna.

- (127) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningstullsatsar tillämpas om det ändrar namnet på enheten. Denna begäran måste riktas till kommissionen ⁽¹⁾. Begäran måste innehålla all relevant information som gör det möjligt att visa att ändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget kommer ett tillkännagivande om namnbytet att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (128) För att minimera risken för att åtgärderna kringgås på grund av de vitt skilda tullsatserna krävs särskilda åtgärder för att säkerställa att de individuella antidumpningstullarna tillämpas. Företagen med individuella antidumpningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste överensstämma med de krav som fastställs i bilagan. Import som inte åtföljs av en sådan faktura kommer att omfattas av den antidumpningstull som är tillämplig på alla övriga företag.
- (129) För att säkerställa att antidumpningstullarna genomförs korrekt kommer antidumpningstullen för alla övriga företag inte bara att gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i denna undersökning, utan även de tillverkare som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.

3. Slutgiltigt uttag av den preliminära tullen

- (130) Med hänsyn till de konstaterade dumpningsmarginalerna och nivån på den skada som vållats unionsindustrin bör de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som infördes genom förordningen om provisorisk tull slutgiltigt tas ut.
- (131) Den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i grundförordningen avgav inte något yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

- En slutgiltig antidumpningstull införs på import av mononatriumglutamat, som för närvarande omfattas av KN-nummer ex 2922 42 00 (Taric-nummer 2922 42 00 10) med ursprung i Indonesien.
- Följande slutgiltiga antidumpningstullsatsar ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för de produkter som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av företagen i tabellen:

Företag	Slutgiltig antidumpningstull (%)	Taric-tilläggsnummer
PT. Cheil Jedang Indonesia	7,2	B961
PT. Miwon Indonesia	13,3	B962
Alla övriga företag	28,4	B999

- Tillämpningen av de individuella antidumpningstullsatserna för de företag som anges i punkt 2 ska ske på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig handelsfaktura som uppfyller kraven i bilagan. Om ingen sådan faktura uppvisas, ska den tullsats som gäller för alla övriga företag tillämpas.
- Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpningstullar enligt genomförandeförordning (EU) nr 904/2014 ska tas ut slutgiltigt.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bryssel, Belgien.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 januari 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

En försäkran som är undertecknad av en tjänsteman vid det företag som utfärdat handelsfakturan, utformad på följande sätt, måste anges på den giltiga handelsfaktura som avses i artikel 1.3:

— Tjänstemannens namn och befattning i det företag som har utfärdat fakturan.

— Följande försäkran:

”Jag intygar härmed att den [volym] mononatriumglutamat som säljs på export till Europeiska unionen och som avses i denna faktura har tillverkats av [företagets namn och adress] [Taric-tilläggsnummer] i Indonesien. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.”

Datum och namnteckning
